

Curriculum Vitae

Aki voltam, ahhoz már nincs közöm.
Jelenleg elfoglal a jelenlét.
A jövő, maga az apokalipszis.
(csak könnyedén)

Nem lenni vagy nem lenni

Harminchat éves már elmúltam
s még nem szoktam meg, hogy vagyok,
egyre gyakrabban ébresztenek
tarkonlőtt, csupasz hajnalok.

Nem lenni vagy nem lenni,
hanem a titok közte, ez itt a kérdés,
az őszi vízihulla-hangulat,
hát igen, az is egyfajta érzés.

Most kenyeret és almát majszolok,
visít, ahogy megáll a vonat,
a hangosbemondó németül is
bemondja, hogy „énünk jelenlétünkbe tolat.”

A perc perc, a hús hús,
Neked adom majd mind, ha kéred,
Nekem csak hagyj egy pillanatot,
míg a koszos klozetre kiérek.

Kint már sötét szoknyában futnak a fák,
ahogy alájuk nyúl a szőrös szürkület,
valaki a kopasz kalauzért kiállt,
s végleg összekeverlek téged, veled.